



**SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

IV kadencja

Druk nr 2571

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI EUROPEJSKIEJ**

**o rządowym projekcie ustawy o przewozie
koleją towarów niebezpiecznych
(druk nr 2489)**

Marszałek Sejmu – na podstawie art. 37 ust. 1 i art. 97 ust. 1 Regulaminu Sejmu – skierował w dniu 30 stycznia 2004 r. powyższy projekt ustawy (druk nr 2489) do Komisji Europejskiej do pierwszego czytania.

Komisja Europejska po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 19 lutego 2004 r. i 2 marca 2004 r., oraz wysłuchaniu oświadczenia przedstawiciela Komitetu Integracji Europejskiej, że projekt ustawy zawarty w sprawozdaniu jest zgodny z prawem Unii Europejskiej,

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 2 marca 2004 r.

Sprawozdawca

(Grażyna Ciemniak)

Przewodniczący
Komisji Europejskiej

(Jerzy Czepułkowski)

USTAWA

z dnia 2004 r.

o przewozie koleją towarów niebezpiecznych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa zasady przewozu koleją towarów niebezpiecznych, obowiązki uczestników tego przewozu, uprawnienia doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu oraz organy i jednostki właściwe do sprawowania nadzoru i kontroli w tych sprawach.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) Regulamin RID - Regulamin międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiący Aneks I do Przepisów ujednoczonych o umowie międzynarodowego przewozu towarów kolejami (CIM), będących załącznikiem B do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz.U. z 1985 r. Nr 34, poz. 158 i 159, z 1997 r. Nr 37, poz. 225 i 226 oraz z 1998 r. Nr 33, poz. 177);
- 2) towar niebezpieczny – materiał lub przedmiot, który zgodnie z Regulaminem RID nie jest dopuszczony do przewozu kolejowego albo jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tym Regulaminie;
- 3) przewóz koleją towaru niebezpiecznego - transport towaru niebezpiecznego z uwzględnieniem postojów wymaganych podczas tego transportu oraz za-

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- dyrektywy 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych zmienioną dyrektywą 96/87/WE z dnia 13 grudnia 1996 r., dyrektywą 1999/48/WE z dnia 21 maja 1999 r., dyrektywą 2000/62/WE z dnia 10 października 2000 r., dyrektywą 2001/6/WE z dnia 29 stycznia 2001 r., decyzją 2002/885/WE z dnia 7 listopada 2002 r., dyrektywą 2003/29/WE z dnia 7 kwietnia 2003 r.,
- dyrektywy 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych,
- dyrektywy 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych.

ładunek i rozładunek tych towarów, z wyłączeniem kolejowego transportu wewnątrzzakładowego;

- 4) uczestnicy przewozu koleją towarów niebezpiecznych - przewoźnika kolejowego wykonującego przewóz koleją towarów niebezpiecznych, nadawcę tych towarów, ich odbiorcę oraz inne podmioty wymienione w Regulaminie RID, biorące udział w przewozie koleją towarów niebezpiecznych.

Art. 3.

Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu koleją towarów niebezpiecznych:

- 1) w przypadkach wskazanych w Regulaminie RID;
- 2) w wagonach będących w dyspozycji sił zbrojnych lub pod ich nadzorem.

Art. 4.

1. W sprawach nieuregulowanych ustawą, do przewozu koleją towarów niebezpiecznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się Regulamin RID, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych do i z państw niebędących stronami konwencji COTIF stosuje się przepisy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych, ustalone między stronami pod warunkiem, że uczestnicy przewozu zagwarantują poziom bezpieczeństwa zgodny z przepisami międzynarodowymi obowiązującymi w odniesieniu do kolei polskich.
3. Przy krajowym przewozie towarów niebezpiecznych koleją nie stosuje się przepisów Regulaminu RID dotyczących używania języków innych niż język polski.

Art. 5.

Przewóz koleją materiałów promieniotwórczych odbywa się zgodnie z Regulaminem RID oraz z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 100, poz. 1058 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 135, poz. 1145, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 124, poz. 1152).

Art. 6.

1. Zabrania się przewozu koleją towarów niebezpiecznych określonych w przepisach Regulaminu RID jako towary niedopuszczone do międzynarodowego przewozu koleją.
2. Zezwala się na przewóz koleją towarów niebezpiecznych określonych w przepisach Regulaminu RID jako towary dopuszczone do międzynarodowego przewozu koleją, na warunkach określonych w tym regulaminie.

Art. 7.

Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić zakaz lub ograniczenie przewozu towarów niebezpiecznych na określonych liniach

kolejowych, określając zakres i warunki oraz okres obowiązywania tego zakazu lub ograniczenia, mając na uwadze szczególne zagrożenia, jakie stwarzają niektóre towary niebezpieczne dla zdrowia i życia ludzi, bezpieczeństwa publicznego lub środowiska.

Art. 8.

Jeżeli przepisy Regulaminu RID zobowiązują właściwą władzę lub upoważnione przez nią jednostki do wykonywania odpowiednich czynności administracyjnych, czynności te wykonują:

- 1) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, zwany dalej „Prezesem UTK” - w sprawach:
 - a) nadzoru i kontroli bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych,
 - b) powoływania komisji egzaminacyjnych i nadawania uprawnień doradcom do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
- 2) Prezes Państwowej Agencji Atomistyki – w sprawach warunków przewozu koleją materiałów promieniotwórczych;
- 3) Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego – w sprawach:
 - a) warunków technicznych zbiorników wagonów cystern, kontenerów-cystern, wieloelementowych kontenerów do przewozu gazu, cystern typu nadwozie wymienne, cystern odejmowalnych oraz cystern przenośnych - przeznaczonych do przewozu koleją towarów niebezpiecznych,
 - b) warunków technicznych opakowań przeznaczonych do przewozu koleją gazów,
 - c) badań okresowych dużych pojemników do przewozu luzem;
- 4) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki – w sprawach warunków technicznych opakowań towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów;
- 5) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki – w sprawach badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu koleją towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów;
- 6) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw zdrowia – w sprawach warunków przewozu koleją materiałów zakaźnych;
- 7) minister właściwy do spraw transportu lub jednostka upoważniona przez niego, w drodze zarządzenia – w pozostałych sprawach.

Rozdział 2

Obowiązki uczestników przewozu koleją towarów niebezpiecznych

Art. 9.

1. Szczegółowe obowiązki uczestników przewozu koleją towarów niebezpiecznych oraz wymagania w stosunku do opakowań, cystern, kontenerów i innych urządzeń mających zastosowanie w przewozie koleją towarów niebezpiecznych określa Regulamin RID.
2. Uczestnicy przewozu koleją towarów niebezpiecznych mają obowiązek przedsięwziąć środki bezpieczeństwa w celu zapobieżenia zagrożeniom dla osób, mienia i środowiska.
3. W przypadku bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa, które wystąpiło podczas przewozu koleją towarów niebezpiecznych, lub w związku z tym przewozem, o wydarzeniu tym uczestnicy przewozu mają obowiązek niezwłocznie powiadomić zarządcę infrastruktury kolejowej lub użytkownika bocznic kolejowej, w zależności od miejsca wydarzenia.

Art. 10.

Uczestnicy przewozu koleją towarów niebezpiecznych mają obowiązek przeszkolić na swój koszt, osoby zatrudnione przez siebie przy przewozie koleją tych towarów lub przy czynnościach związanych z tym przewozem - w zakresie odpowiednim do odpowiedzialności i obowiązków tych osób.

Rozdział 3

Doradca do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych

Art. 11.

1. Przewoźnik kolejowy wykonujący przewóz koleją towarów niebezpiecznych lub inny podmiot uczestniczący w przewozie lub wykonujący związane z tym przewozem czynności pakowania, załadunku, napełniania, rozładunku lub przeładunku są obowiązani do wyznaczenia na swój koszt, doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych, zwanego dalej „doradcą”.
2. Przewoźnik kolejowy lub inny podmiot, o którym mowa w ust. 1, może wyznaczyć do wykonywania zadań więcej niż jednego doradcę.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy:
 - 1) ilość towarów niebezpiecznych przewożonych w każdym wagonie jest mniejsza od ilości ograniczonych, określonych w Regulaminie RID,
 - 2) ich podstawowa działalność nie jest związana z przewozem towarów niebezpiecznych, a przewozy tych towarów wykonywane są okazjonalnie i nie stwarzają zagrożenia dla środowiska.

Art. 12.

1. Do zadań doradcy należy w szczególności:

- 1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów dotyczących przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
- 2) doradztwo w zakresie czynności związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych;
- 3) sporządzanie rocznego sprawozdania z działalności przewoźnika kolejowego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych oraz czynności z tym związanych, zwanego dalej „rocznym sprawozdaniem”; w przypadku gdy przewoźnik kolejowy lub inny podmiot, o którym mowa w art. 11 ust. 1, wyznaczył do wykonywania zadań więcej niż jednego doradcę, roczne sprawozdanie sporządza jeden z wyznaczonych doradców;
- 4) sporządzanie raportów dotyczących wypadków, awarii lub poważnych naruszeń przepisów przy przewozie towarów niebezpiecznych dla przewoźnika kolejowego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, Urzędu Transportu Kolejowego oraz innych jednostek prowadzących postępowanie.

2. Szczegółowe zadania i kompetencje doradcy określa Regulamin RID.

3. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, doradca jest uprawniony do wstępu na obszary i do obiektów kolejowych u przewoźnika kolejowego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, na którego terenie wykonywane są czynności związane z przewozem koleją towarów niebezpiecznych.

Art. 13.

1. Doradca sporządza roczne sprawozdanie w dwóch egzemplarzach, podpisując je oraz wpisując numer świadectwa doradcy, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4.

2. Przewoźnik kolejowy oraz inny podmiot, o którym mowa w art. 11 ust. 1, jest obowiązany:

- 1) przesłać Prezesowi UTK jeden egzemplarz rocznego sprawozdania, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie;
- 2) przechowywać drugi egzemplarz rocznego sprawozdania przez okres 5 lat.

3. Minister właściwy do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza rocznego sprawozdania oraz sposób jego wypełniania mając na uwadze zakres zadań doradcy.

Art. 14.

1. Doradcą może być osoba, która:

- 1) posiada co najmniej wykształcenie średnie;
- 2) posiada co najmniej 5 letni okres zatrudnienia na stanowiskach związanych z przewozem towarów koleją;

- 3) nie była karana za przestępstwo umyślne;
 - 4) posiada świadectwo doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych, zwane dalej „świadectwem doradcy”.
2. Świadectwo doradcy po raz pierwszy uzyskuje osoba, która:
- 1) spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1-3;
 - 2) ukończyła kurs początkowy dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kursem początkowym”;
 - 3) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Prezesa UTK.

Art. 15.

1. Egzamin, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3, obejmuje sprawdzenie znajomości zagadnień związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych w zakresie:
 - 1) przepisów dotyczących przewozu koleją towarów niebezpiecznych, w tym postanowień umów międzynarodowych;
 - 2) następstw wypadków związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych oraz ich głównych przyczyn;
 - 3) zapobiegania wypadkom oraz zagrożeniom przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych z zakresu ratownictwa i ochrony przeciwpożarowej;
 - 4) klasyfikacji towarów niebezpiecznych;
 - 5) wymagań w stosunku do opakowań, cystern, kontenerów i innych urządzeń mających zastosowanie przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych;
 - 6) metod załadunku i rozmieszczania ładunku w wagonie oraz jego rozładunku;
 - 7) prowadzenia wymaganej dokumentacji dotyczącej przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
 - 8) zasad szkolenia osób zatrudnionych przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych.
2. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3, pobierana jest opłata wnoszona przez osobę zainteresowaną lub podmiot kierujący na egzamin.
3. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.
4. Komisję egzaminacyjną spośród osób posiadających wiedzę w zakresie bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych powołuje na każdy egzamin Prezes UTK.
5. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:
 - 1) przewodniczący,
 - 2) co najmniej 4 członków.

6. Do obsługi administracyjnej komisji egzaminacyjnej Prezes UTK powołuje sekretarza tej komisji.
7. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowy zakres i formę egzaminu dla kandydatów na doradców i dla doradców;
 - 2) wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, i tryb jej pobierania;
 - 3) tryb pracy komisji egzaminacyjnej oraz sposób wynagradzania osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnych
– mając na względzie zapewnienie obiektywnego sprawdzenia przygotowania do wykonywania zadań doradcy oraz konieczność pokrycia kosztów przeprowadzenia egzaminu poniesionych przez Urząd Transportu Kolejowego.

Art. 16.

1. Prezes UTK, na wniosek osoby zainteresowanej, wydaje świadectwo doradcy na okres 5 lat.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
 - 1) kopię dokumentu potwierdzającego wymagane doświadczenie oraz okres zatrudnienia, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2;
 - 2) kopię dokumentu potwierdzającego wymagane wykształcenie;
 - 3) zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności za przestępstwo popełnione umyślnie, wystawione nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
 - 4) zaświadczenie o ukończeniu kursu początkowego,
 - 5) zaświadczenie o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym.
3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa doradcy, mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej²⁾.
4. Świadectwa doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych kolejną wydane przez właściwe władze innych państw członkowskich Unii Europejskiej są uznawane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 17.

1. Prezes UTK, na wniosek doradcy, przedłuża, w drodze decyzji administracyjnej, ważność świadectwa doradcy na okres kolejnych 5 lat, jeżeli doradca:
 - 1) nie przestał spełniać wymagań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3;
 - 2) ukończył w roku poprzedzającym termin upływu ważności świadectwa doradcy kurs doskonalący dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem kolejną towarów niebezpiecznych oraz

²⁾ W tym zakresie stosuje się postanowienia dyrektywy Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 145 z 19.06.1996, str. 10-15).

przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kursem doskonalącym”;

- 3) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) zaświadczenie, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 3;
- 2) zaświadczenie o ukończeniu kursu doskonalącego;
- 3) świadectwo doradcy.

Art. 18.

1. Prezes UTK cofa, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo doradcy, jeżeli doradca:

- 1) przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3;
- 2) naruszył przepisy ustawy lub Regulaminu RID.

2. Osoba, wobec której została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, może ubiegać się o ponowne uzyskanie świadectwa doradcy po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja w tej sprawie stała się ostateczna.

Art. 19.

Prezes UTK prowadzi ewidencję doradców, zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres i miejsce zamieszkania;
- 3) datę wydania i numer świadectwa doradcy;
- 4) datę przedłużenia świadectwa doradcy;
- 5) datę cofnięcia świadectwa doradcy.

Rozdział 4

Prowadzenie kursów początkowych i kursów doskonalących

Art. 20.

1. Kursy początkowe i kursy doskonalące, zwane dalej „kursami”, prowadzi podmiot posiadający zezwolenie wydane przez Prezesa UTK, zwany dalej „podmiotem prowadzącym kursy”.

2. Prezes UTK, w drodze decyzji administracyjnej, wydaje zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wnioskodawca spełnia następujące warunki:

- 1) posiada warunki lokalowe gwarantujące przeprowadzenie kursów zgodnie z ich programem;

- 2) zatrudnia wykładowców, którzy posiadają wykształcenie wyższe i kwalifikacje w zakresie problematyki dotyczącej przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
 - 3) posiada zbiór przepisów w zakresie przewozu koleją towarów niebezpiecznych oraz wyposażenie dydaktyczne, w szczególności: plansze, przeźrocza, fotografie, filmy oraz oprogramowanie komputerowe;
 - 4) posiada możliwość przeprowadzania zajęć praktycznych objętych programem kursów;
 - 5) nie jest podmiotem, wobec którego wszczęto postępowanie upadłościowe lub likwidacyjne;
 - 6) nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, opłat i składek na ubezpieczenie społeczne.
3. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
- 1) dokument określający status podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej, a w przypadku osoby fizycznej – kopię dokumentu stwierdzającego tożsamość;
 - 2) zaświadczenia o niezaleganiu w zakresie regulowania zobowiązań podatkowych, opłat i składek na ubezpieczenie społeczne;
 - 3) kopię zaświadczenia o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego (REGON);
 - 4) kopię zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 5) informację na temat kwalifikacji wykładowców;
 - 6) informację na temat warunków lokalowych i wyposażenia dydaktycznego;
 - 7) informację na temat warunków uczestnictwa w kursach, w tym maksymalnej liczby ich uczestników.

Art. 21.

Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania w stosunku do podmiotów prowadzących kursy oraz zakres kursów, mając na względzie konieczność prawidłowego przygotowania do wykonywania zadań doradcy.

Art. 22.

1. Prezes UTK:

- 1) może dokonać sprawdzenia informacji podanych we wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 1, oraz dołączonej do niego dokumentacji, o której mowa w art. 20 ust. 3, w celu stwierdzenia, czy wnioskodawca spełnia warunki, o których mowa w art. 20 ust. 2;
- 2) wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, braków w dokumentacji, o której mowa w art. 20 ust. 3.

2. Prezes UTK, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 1, jeżeli wnioskodawca:

- 1) nie spełnia warunków, o których mowa w art. 20 ust. 2;
- 2) nie uzupełnił, w wyznaczonym terminie, braków w dokumentacji, o której mowa w art. 20 ust. 3.

Art. 23.

1. Prezes UTK sprawuje nadzór nad prowadzeniem kursów.
2. Prezes UTK w ramach sprawowanego nadzoru może przeprowadzić kontrolę w zakresie:
 - 1) spełniania przez podmiot prowadzący kursy warunków, o których mowa w art. 20 ust. 2;
 - 2) zgodności prowadzonych kursów z:
 - a) zakresem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 21,
 - b) dokumentacją dołączoną do wniosku, o której mowa w art. 20 ust. 3 pkt 5-7,
 - c) informacją, o której mowa w art. 24 pkt 1.
3. Kontrolę, o której mowa w ust. 2, wykonuje upoważniony przez Prezesa UTK pracownik Urzędu Transportu Kolejowego, który ma prawo:
 - 1) żądania od podmiotu prowadzącego kursy i jego pracowników pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
 - 2) wstępu na teren podmiotu prowadzącego kursy, w tym do pomieszczeń, w których kursy te są prowadzone.
4. Czynności kontrolne, o których mowa w ust. 3, przeprowadza się w obecności upoważnionej osoby wyznaczonej przez podmiot prowadzący kursy.

Art. 24.

Podmiot prowadzący kursy jest obowiązany:

- 1) na 7 dni przed rozpoczęciem kursu przedstawić Prezesowi UTK informacje o terminie, czasie i miejscu jego prowadzenia;
- 2) umożliwić osobie upoważnionej przez Prezesa UTK przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 23 ust. 2;
- 3) wydawać zaświadczenia o ukończeniu kursów.

Art. 25.

1. Prezes UTK, w drodze decyzji administracyjnej, cofa wydane zezwolenie, o którym mowa w art. 20 ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący kursy:
 - 1) przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 20 ust. 2;
 - 2) prowadzi kursy w sposób niezgodny z:
 - a) przepisami wydanymi na podstawie art. 21,

- b) dokumentacją dołączoną do wniosku, o której mowa w art. 20 ust. 3 pkt 5-7,
 - c) informacją, o której mowa w art. 24 pkt 1;
 - 3) nie wydał zaświadczenia o ukończeniu kursu lub wydał zaświadczenie niezgodnie ze stanem faktycznym;
 - 4) nie złożył informacji, o której mowa w art. 24 pkt 1;
 - 5) uniemożliwił przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 23 ust. 2.
2. W przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 1, z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2-5, ponowne zezwolenie nie może być wydane wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja w tej sprawie stała się ostateczna.

Art. 26.

Prezes UTK prowadzi ewidencję podmiotów prowadzących kursy, zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu prowadzącego kurs;
- 2) datę wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 20 ust.1;
- 3) datę cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 20 ust.1.

Rozdział 5

Nadzór i kontrola

Art. 27.

1. Nadzór i kontrolę nad bezpieczeństwem przewozu koleją towarów niebezpiecznych sprawuje Prezes UTK w oparciu o przepisy ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. Nr 86, poz. 789, Nr 170, poz. 1652 i Nr 203, poz. 1966) z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozdziału.
2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadzają upoważnieni pracownicy Urzędu Transportu Kolejowego, z zastrzeżeniem art. 28.

Art. 28.

1. Kontrolę dotyczącą:

- 1) warunków przewozu kolejowego materiałów promieniotwórczych – wykonuje Prezes Państwowej Agencji Atomistyki;
- 2) warunków technicznych zbiorników wagonów cystern, kontenerów-cystern, wieloelementowych kontenerów do gazów, cystern typu nadwozie wymienne, cystern odejmowalnych oraz cystern przenośnych – przeznaczonych do przewozu koleją towarów niebezpiecznych, opakowań przeznaczonych do przewozu koleją gazów, a także badań okresowych dużych pojemników do

- przewozu luzem – wykonuje Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego;
- 3) warunków technicznych opakowań towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów – wykonuje jednostka, o której mowa w art. 8 pkt 4;
 - 4) badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu koleją towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów – wykonuje jednostka, o której mowa w art. 8 pkt 5;
 - 5) warunków przewozu koleją materiałów zakaźnych – wykonuje jednostka, o której mowa w art. 8 pkt 6.
2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadzają upoważnieni pracownicy odpowiednio Państwowej Agencji Atomistyki, Transportowego Dozoru Technicznego, a także jednostek, o których mowa w art. 8 pkt 4-7.

Art. 29.

1. Osoby przeprowadzające kontrolę, o których mowa w art. 27 ust. 2 i art. 28 ust. 2, są obowiązane, w zakresie wykonywanych zadań, do sprawdzenia, w szczególności:
 - 1) prawidłowości klasyfikacji towaru niebezpiecznego;
 - 2) stosowania i oznakowania opakowania, cysterny, kontenera lub wagonu;
 - 3) przestrzegania zakazów pakowania razem i ładowania razem określonych towarów niebezpiecznych;
 - 4) sposobu rozmieszczenia i zabezpieczenia w wagonach towarów niebezpiecznych;
 - 5) stanu technicznego opakowań, cystern, kontenerów lub wagonów;
 - 6) sposobu przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
 - 7) kwalifikacji osób wykonujących czynności związane z przewozem koleją towarów niebezpiecznych, w tym doradcy;
 - 8) dokumentów wymaganych przy przewozie kolejowym towarów niebezpiecznych.
2. Po przeprowadzeniu kontroli osoby, o których mowa w art. 27 ust. 2 i art. 28 ust. 2, są obowiązane do sporządzenia w dwóch egzemplarzach protokołu kontroli, z czego:
 - 1) jeden egzemplarz przekazują kontrolowanemu;
 - 2) drugi egzemplarz jest przechowywany przez okres 5 lat w dokumentacji prowadzonej przez organy i jednostki, w których imieniu przeprowadzają one kontrolę.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 30.

1. Kto:

- 1) wykonuje przewóz koleją towarów niebezpiecznych, które nie są dopuszczone do międzynarodowego przewozu;
 - 2) wbrew zakazowi lub ograniczeniu przewozu koleją określonych towarów niebezpiecznych na danych obszarach kolejowych wykonuje przewóz koleją tych towarów;
 - 3) będąc do tego zobowiązanym, nie wyznacza doradcy;
 - 4) będąc doradcą, nie wypełnia obowiązków określonych w art. 12 ust. 1 pkt 3 i 4
- podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148 oraz z 2003 r. Nr 109, poz. 1031 i Nr 213, poz. 2081).

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 31.

W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, może określać szczególne warunki przewozu:

- 1) rzeczy łatwo psujących się,
- 2) zwłok i szczątków zwłok ludzkich,
- 3) żywych zwierząt

- mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa przewozu, wymaganych warunków przewozu oraz warunków sanitarnych dla zapewnienia ochrony zdrowia i środowiska.”.

Art. 32.

W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, Nr 170, poz. 1652 i Nr 203, poz. 1966) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się rozdział 5;

2) w art. 40:

a) uchyla się ust. 3,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zadania, o których mowa w ust. 1, realizowane są na podstawie umowy zawartej pomiędzy organem jednostki samorządu terytorialnego a przewoźnikiem kolejowym, w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 41.”;

3) w art. 41 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Samorząd województwa może nie wyrazić zgody na zaprzestanie wykonywania przewozów w ramach obowiązku służby publicznej, jeżeli pokryje straty udokumentowane przez przewoźnika kolejowego.”;

4) w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej, w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, udziela bądź odmawia zgody na odstępstwo po uzyskaniu opinii właściwego zarządcy.”;

5) w art. 66 w ust. 1 uchyla się pkt 4.

Art. 33.

1. Uprawnienia doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu kolejną materiałów niebezpiecznych, nadane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność w zakresie i na okres, na jaki zostały nadane.
2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, uznaje się za równoważne ze świadectwem doradcy, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4.
3. Osoby posiadające uprawnienia, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do ukończenia kursu doskonalącego przed upływem terminu ważności uprawnienia.

Art. 34.

1. Podmioty prowadzące kursy przygotowawcze na podstawie przepisów dotychczasowych uznaje się za podmioty spełniające warunki, o których mowa w art. 20 ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane wystąpić, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, z wnioskiem do Prezesa UTK o wydanie zezwolenia na prowadzenie kursów.

Art. 35.

Postępowania w sprawach o nadanie uprawnień doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu kolejną materiałów niebezpiecznych wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy i nie zakończone decyzją ostateczną toczą się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 36.

Przepisy:

- 1) art. 16 ust. 4 stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej;
- 2) art. 13 ust. 2 stosuje się z dniem 1 stycznia 2005 r.

Art. 37.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.